

המעשה הוא העיקר

ספירת העומר

לתקן המידות ובמיוחד הענין ד"לא נהגו כבוד זה לזה"

א. בימי הספירה ישנם כחות מיוחדים לתקן את המידות, וכל הענינים הדורשים תיקון, ובמיוחד - תיקון כל הענין ד"לא נהגו כבוד זה לזה"², ע"י התדברות האחד עם השני, מתוך שלום וידידות, ועד - לבוא למסקנה³.

אהבת ישראל צריכה להיות באופן ד"מנהג" דבר הרגיל

ב. הדיוק ד"נהגו כבוד זה לזה"⁴, מרמז שענין זה נעשה "מנהג" - שזה מדגיש הרגילות שבדבר, מנהג המקום וכיו"ב, כלומר, שהענין דאהבת ישראל נעשה מנהג רגיל, שאינו צריך להשתדל בעצמו וכו"⁵.

להנהיג ולפעול אהבת ישראל על כל מי שיש עמו קשר

ג. "נהגו" הוא גם מלשון "מנהיג", היינו, שכל אחד ואחד נעשה "מנהיג" בכל הקשור לאהבת ישראל ואחדות ישראל,

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) להעיר מהראשי דברים דהשיחה לנשי ובנות חב"ד, כ"ח אייר, תנש"א: "התפקיד דנשי ובנות ישראל בענין החינוך - קשור גם עם ספה"ע, שאנ"פ שבנוגע לעצם מצות הספירה אין זה חובה עליהם, אולם הם יודעים מזה, ועוזרים לזאת או לאח המבוגר שלא יחסיר ח"ו, ע"י הסברתם שעל זה צריך חוש בהינתן וכו".

2) ראה ש"פ אמור תשמ"ט - ע' 112: "בימי הספירה ישנם הגבלות שונות בנוגע לעניני שמחה... בגלל זה שמתאבלין על כ"ד אלפים מתלמידי רבי עקיבא שמתו בימים הללו". כמסופר בגמרא, שתלמידי רבי עקיבא מתו (מפסח ועד עצרת) "מפני שלא נהגו כבוד זה לזה". מכיון שזה דין בתורת חסד, והתורה (מלשון הוראה) היא נצחית בכל הזמנים, מובן שמה שנהגו הוראה לא רק בנוגע ל"מתאבלין כו"... אלא גם ובעיקר - בנוגע לתקן את הענין ד"לא נהגו כבוד זה לזה", על ידי הוספה באהבת ישראל, ובפרט בהנהגת כבוד זה לזה, ועד השלימות בזה".

3) שם ע' 120. וראה שם ע' 112-3: "לא נהגו כבוד זה לזה" בא כנוצאה מזה שהקב"ה ברא את האדם באופן ד"אין דעותיהם שוות"... הכוונה בזה שהקב"ה ברא את האדם באופן כזה היא... על ידי זה שישנן דעות שונות מתחזקים ריבוי סברות וחיידושים, שכל אחד מחדש מצד (טבע) השכל שלו, ועד שזה מביא לסברא יותר נכונה ומסקנא והכרעה, על ידי זה שאנשים שונים עם סברות מוחולקות מתדברים ביניהם (ולא שאחד מעלים או מוותר על סברתו - היפך הטבע שהטבעי בו הקב"ה), רואים את הענין מכל"כ צדדים, ובמילא הרי זה יכול להביא ומביא למסקנא יותר אמיתית (מכפי שהי' אילו היתה רק דיעה אחת) וכשמתדברים באופן כזה מובן שזה מתוך שלום וכבוד זה לזה (נוסף על זה ש"את והב בסופה"). ובהו מתבטאת העבודה דימי הספירה... ואפילו באם כבר נהי' מצב ד"לא נהגו כבוד זה לזה" ר"ל (כפי שהי' אז בתלמידי ר"ע) - לתקן את זה, ע"י הוספה בשלום בין אחד לחבירו. על ידי זה נעשה שלימות יותר נעלית מהשלום שקודם המחלוקת, וע"ד העילוי דשטר שיצא עליו ערעור, וקיימו ב"ד - שמקבל יתר תוקף (מסתם שטר)". ושם ע' 121: ואפי' באם נשאר ענין שא"א להתדבר עליו - הולכים לשלישי המכריע, רבני המקום, ומתנהגים לפי הוראתם ופסק-דינם - כפי הסדר ע"פ תורה, כמובן וגם פשוט".

4) משיחות ש"פ בהר תשמ"ט - התועודיות ע' 158: "ויש להוסיף ולבאר דיוק הלשון "נהגו כבוד זה לזה" - לשון שאינו רגיל כבגון-דא, ולכאורה הוי ל"ל למימר "חלקו (נתנו) כבוד זה לזה", "כבוד זה את זה" - לרמוז שענין זה נעשה מנהג".

5) שם: "כיון שנעשה אצלו רגילות, ועד לטבע (שני ע"פ).

זאת ועוד: ידוע שב"מנהג" יש עילוי לגבי חיוב ע"פ דין, כלומר, הנהגה לפני משורת הדין, מדת חסידות, וביחד עם זה, נעשה בו התוקף ד"מנהג ישראל תורה היא", וכמ"ש הרמב"ם בנוגע ל"גזרות תקנות ומנהגות" שפשוט בישראל, ובגד"ד - שהענין דאהבת ישראל הוא באופן דלפנים משורת הדין, מדת חסידות, וכאמור, זה נעשה חלק מתורה ומהלכות ופס"ד שבה". ושם בהערה 117: "ויש לקשר שני הפירושים - שגם ה"מנהג" שלפנים משורת הדין נעשה באופן של דבר הרגיל".

לפעול זה על כל אלה שיש לו קשר ושייכות עמהם, שגם הנהגתם תהי' באופן ד"נהגו כבוד זה לזה"⁶.

אין מברכים שהיינו

ד. נוהגים שבימי הספירה אין מברכים שהיינו על פרי חדש, מלבד ביום השבת, ובל"ג בעומר. אמנם, אלה הנוהגים לכרך גם בימי הספירה - בודאי אין למנוע מהם כיון שנהגו בכך, ואדרבה - ימשיכו ויברכו⁷.

ב' אייר - יום הולדת של אדמו"ר מהר"ש

להנהיג "איינפירן" בעצמו דרך והנהגה ד"לכתחילה אריבער"⁸

א. ב' אייר (והימים הסמוכים⁹) הוא זמן מסוגל להוסיף מכאן ולהבא בלימוד תורתו וקיום הוראותיו אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו¹⁰.

ב. מתחיל מההוראה העיקרית¹¹, בפתגמו המפורסם¹² שכללות הנהגה צריכה להיות באופן ד"לכתחילה אריבער", שזו היתה דרכו המיוחדת של אדמו"ר מהר"ש - "א בעל-שם"סקע הנהגה", ועד שנקרא על שם הנהגה זו - בעל הנהגה ד"לכתחילה אריבער"¹³.

6) משיחות ש"פ בהר תשמ"ט - התועודיות ע' 158-9: "וגם הם יהיו "מנהיגים" להשפיע על אחרים בזה כו".

7) רשימת דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א בעת ביקור הרבנים הראשיים באה"ק שליט"א - י"א אייר תשמ"ט - התועודיות ע' 134: "דובר אודות ברכת שהיינו בימי הספירה, ויש מקומות שנוהגים לברך שהיינו על פרי חדש, אבל לא על בגד חדש, ותלוי במנהג המקום. ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: אצלינו נוהגים שבימי וכו".

8) ראה שיחת (ומוצא) ב' אייר תשמ"ט - התועודיות ע' 107: "יש לעורר עוה"פ אודות הענין ד"לכתחילה אריבער" (בהמשך להמדובר בהתועודות דיום השבת קודש בארוכה לפי ערך, נוסף על הענינים שנזכרו בקיצור וברמיזא, ובודאי יוסיף כא"א מדילי, ובאופן ד"לכתחילה אריבער") בנוגע למעשה בפועל, "המעשה הוא העיקר".

9) נקודת הענין - שכל אחד ואחת ישתדל לפעול ולהנהיג ("איינפירן") בעצמו דרך הנהגה ד"מלכתחילה אריבער" בכל עניני טוב וקדושה".

10) להעיר משיחת כ"ח ניסן תנש"א - התועודיות ע' 118: "וע"פ הסדר ד"לכתחילה אריבער" - ה"ז פועל גם מלמפרע, היינו, שכל הענינים דהימים שלפנ"ז (החל מיום כ"ז ניסן) נעשים "מלכתחילה אריבער" ובאופן ד"תפארת שבתפארת".

11) ראה משיחת ש"פ קדושים, וב' אייר תשמ"ט - התועודיות ע' 100: "יום הש"ק שממנו מתבדך ב' אייר, וממנו נכנסים תיכף לב' אייר, במוצש"ק, ועאכ"פ ב' אייר עצמו - ה"ז זמן מסוגל לקבל החלטות טובות בכל הקשור להנהגה בדרך אשר הורנו בעל יום ההולדת ד"תפארת שבתפארת".

12) משיחת ש"פ תז"מ תש"נ - התועודיות ע' 120. וראה שיחת ב' אייר תנש"א - התועודיות ע' 145: "...יום ההולדת של אדמו"ר מהר"ש - מהוה לימוד והוראה ונתינת-כח לכל אחד ואחת מישראל, האנשים והנשים והטף, בנוגע לכללות הנהגתם בכל יום במשך כל השנה... ביום הולדת - "מזלו (של בעל יום ההולדת) גובר". וכיון שבעל יום ההולדת הוא נשיא בישראל, ש"נשיא הדור הוא ככל הדור, כי הנשיא הוא הכל", מובן, שהתגברות המזל דנשיא הדור פועלת ומשפיעה על כל (אנשי נשיו) הדור שלו, ועל ידו גם על כל הדורות שלאח"כ, שהם יוצאי חלציהם של הדורות שלפני זה, ומקבלים כל עניניהם באופן של ירושה".

13) ראה שיחת ב' אייר תנש"א - התועודיות ע' 145: "הופעולה דהתגברות המזל היא - לכל לראש - בעניני העיקרי, אשר, נוסף על ריבוי מאמרי החסידות שלו, וריבוי ההוראות וההנהגות (ברבים) שלו, ישנו הענין העיקרי שנקרא (בפי חסידים) על שמו - "לכתחילה אריבער", ע"ש הנהגתו המיוחדת באופן ד"לכתחילה אריבער", כפתגמו הידוע ומפורסם".

14) ראה משיחת ש"פ קדושים, וב' אייר תשמ"ט - התועודיות ע' 87: "ידוע הפתגם של אדמו"ר מהר"ש: "די וועלט זאגט אז מען קען ניט אורנטער דארף מען אריבער, און איך האלט אז מען דארף לכתחילה אריבער" (העולם סבור שכאשר אי אפשר לכתת מלמטה הולכים למלמעלה, ואני סבור - ואמר אדמו"ר מהר"ש - שמלכתחילה צריך לכתת מלמעלה). כלומר, אין ליהודי להתחשב בחשבונות, מדידות והגבלות (ועל אחת כמה וכמה מניעות ועיכובים) שבעולם, כן, יהודי הוא למעלה מהעולם, ולכן צריכה להיות הנהגתו באופן של הליכה למלמעלה, "לכתחילה אריבער".

15) משיחת ש"פ תז"מ תש"נ - התועודיות ע' 120.

להעיר מהתועודיות תנש"א ע' 215 - שיחת ל"ג בעומר: "יחלקו עתה מטבעות, שזה ספק וכו'. ובהערה 41: שהונפקו במיוחד בקשר ל"תפארת שבתפארת", ומופיעה בהם ההוראה של אדמו"ר מהר"ש: "און איך זאג לכתחילה אריבער" (המ"ל)".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת מרת גנעסא ב"ד שמואל הכהן ע"ה אקא נפטרה אור ליום ב' אייר ה'תשס"ג ת. נ. צ. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ג. [ה] "לכתחילה אריבער" [צריך להיות], הן בעניני התורה ומצוותי (ועד גם) והן בעניני הרשות, "כל מעשיך יהיו לשם שמים" ו"בכל דרכיך דעהו"; הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע לפעולה על הזולת¹⁴.

ד. הנ"ל הוא בהדגשה מיוחדת בנוגע להוספה בלימוד תורתו של בעל יום ההולדת (ביחד עם ההוספה בכל עניני התורה, נגלה תורה ופנימיות התורה שנתגלה בתורת החסידות), וכן"ל, הן לעצמו והן בפעולה על הזולת¹⁵.

ה. וגם הדגשה מיוחדת בהענין ד"לכתחילה אריבער" בנוגע ללימוד והפצת פנימיות התורה כפי שנתגלתה בתורת החסידות - לכל אחד ואחת מישראל, אנשים ונשים¹⁶ [וגם] טף¹⁷, באופן ד"פועו מעינותיך חוצה", בכל העולם כולו¹⁸.

ו. עיקר החידוש¹⁹ בהוראה ד"לכתחילה אריבער" הוא - שההנהגה ד"אריבער" היא לא רק בזמנים ומצבים מיוחדים (לאחרי הקדמת העבודה שבסדר והדרגה²⁰), אלא שההתחלה היא בהנהגה ד"אריבער"²¹.

ז. ההנהגה ד"אריבער" היא "לכתחילה" - "התחלה" גם בנוגע להנהגה ד"אריבער", כלומר, גם כשמתחיל באופן ד"אריבער", צריך לידע שזוהי התחלה בלבד, ולאחרי זה צריך לילך ולהוסיף בהתנועה ד"אריבער" לגבי ה"אריבער" שלפני זה²².

ח. [קבלת ה] החלטות הטובות (וקיומם), צריכה להיות ("לכתחילה") בתכלית התוקף ("אריבער"), שאין צורך להמתין להנהגה ד"שלושה פעמים" כדי שיהי' בזה התוקף ד"חזקה", כיוון שבכחו לפעול כל הענינים באופן ד"לכתחילה אריבער"²³.

ט. בודאי יסדרו התוועדויות ביום ההולדת (ובימים הסמוכים אליו, - כולל ובמיוחד - ביום השבת קודש) "ברוב עם הדרת מלך" באופן שיחזקו ויעודדו להוסיף בכל עניני התומ"צ באופן ד"לכתחילה אריבער"²⁴.

י. לסדר ההתוועדויות בכל מקום ומקום - החל מד' אמותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ("קרית מלך", "מאן מלכי רבנן") נכדו וממלא מקומו של בעל יום ההולדת²⁵.

יא. להדפיס הספרי חסידות אדמו"ר מהר"ש באותיות מרובעות יא. לקבל החלטות²⁶ בנוגע להדפסת ספרי החסידות של אדמו"ר מהר"ש מחדש באותיות מרובעות דוקא, שרובם נדפסו באותיות "עגולות", שהקריאה והלימוד בהם היא בקל יותר [ועד"ז לשאר ספרי חסידות²⁷].²⁸

יב. פרסם כל הנ"ל בכל מקום האפשרי יב. בטח יעוררו ויפרסמו [בנוגע ל] כל הנ"ל בכל מקום ומקום האפשרי, גם במקום שיש ספק כו'²⁹.

יג. בטיח יעוררו ויפרסמו [בנוגע ל] כל הנ"ל בכל מקום ומקום האפשרי, גם במקום שיש ספק כו'²⁹.

יד. בטיח יעוררו ויפרסמו [בנוגע ל] כל הנ"ל בכל מקום ומקום האפשרי, גם במקום שיש ספק כו'²⁹.

טו. בטיח יעוררו ויפרסמו [בנוגע ל] כל הנ"ל בכל מקום ומקום האפשרי, גם במקום שיש ספק כו'²⁹.

טז. בטיח יעוררו ויפרסמו [בנוגע ל] כל הנ"ל בכל מקום ומקום האפשרי, גם במקום שיש ספק כו'²⁹.

טז. בטיח יעוררו ויפרסמו [בנוגע ל] כל הנ"ל בכל מקום ומקום האפשרי, גם במקום שיש ספק כו'²⁹.

טז. בטיח יעוררו ויפרסמו [בנוגע ל] כל הנ"ל בכל מקום ומקום האפשרי, גם במקום שיש ספק כו'²⁹.

טז. בטיח יעוררו ויפרסמו [בנוגע ל] כל הנ"ל בכל מקום ומקום האפשרי, גם במקום שיש ספק כו'²⁹.

טז. בטיח יעוררו ויפרסמו [בנוגע ל] כל הנ"ל בכל מקום ומקום האפשרי, גם במקום שיש ספק כו'²⁹.

14) משיחת ש"פ קדושים, וב' אייר תשמ"ט - התוועדויות ע' 100.
15) שם תשמ"ט: "הפצת המעיינות חוצה (ביחד עם הפצת התורה בכלל), באופן ד"לכתחילה אריבער".

16) משיחת ש"פ תז"מ תש"נ - התוועדויות ע' 129-30: "שאף הן חייבות בלימוד תורת החסידות שבה נתבארו הענינים דאמונת ה', אהבתו ויראתו כו', שש המצוות שחיונן תמיד".

17) "כמ"ש "חונן לנער ע"פ דרכו גו' גם כי יזקין לא יסור ממנה".

18) תש"נ שם.

19) שם ע' 123: "עצם העבודה שאצל בני ישראל יש גם אופן הנהגה ד"אריבער" (בזמנים ומצבים מיוחדים) - אין בה משום חידוש (כ"כ)".

20) שם ע' 120: "כלומר, אף שיש ב' דרכים בהנהגת האדם ע"פ התורה, הנהגה בסדר והדרגה, והנהגה של דילוג ("אריבער") למעלה מסדר והדרגה, ויש מקום להתחיל בהנהגה שע"פ סדר והדרגה ואח"כ לבוא לאופן ודרך הנהגה ד"אריבער". ובהערה 10: "וכמפורש בהתחלת הפתגם: "די וועלט זאגט אז ווען מ'קען ניט ארונטער גייט מען אריבער", היינו, שיש הנהגה באופן שהולכים "ארונטער", ומובן, שגם הנהגה זו היא ע"פ התורה, דאל"כ, מאי קמ"ל בהמשך, אלא, שהנהגה זו היא ע"פ ההגבלה שמצד טבע העולם (כפי שנבאר ע"י הקב"ה) - "די וועלט זאגט כו" (החידוש הוא שצ"ל הנהגה שלמעלה מטבע העולם - "לכתחילה אריבער")."

21) משיחת ש"פ תז"מ תש"נ - התוועדויות ע' 123: "ועד"ז נעשה גם המשך שלאחרי זה באופן ד"אריבער" שכל עניני העבודה (גם הענינים שבסדר והדרגה) נעשים באופן ד"אריבער" - כמודגש בחג הפסח וספירת העומר, שהתחלת העבודה דבניי (החל מלידת עם ישראל בחג הפסח) היא באופן של דילוג וקפיצה ("אריבער"), ונמשכת ופועלת גם בעבודה שע"פ סדר והדרגה בספירת העומר.

וענין זה מרומז בהולדתו של בעל ההוראה ד"לכתחילה אריבער" בהתחלת חודש אייר, החודש דספירת העומר - ללמדנו שהנהגה ד"אריבער" חודרת גם בעניני העבודה שבסדר והדרגה, כבספירת העומר, ובספירת העומר עצמה - בימי החול ג"כ, לאחרי סיום חג הפסח וכל חודש ניסן, ולאחרי ר"ח אייר (- ב' אייר), כיון שההתחלה ("לכתחילה") היא באופן ד"אריבער".

וראה שיחות (ליל ומוצאי) ב' אייר תשמ"ח - התוועדויות ע' 18-21: "אריבער" פירושו - שהנהגה היא באופן של הרמה והגבהה, ובה גופא - "לכתחילה אריבער", היינו, שההנהגה באופן של הרמה והגבהה היא (לא רק לאחרי משך זמן, לאחרי כ"כ עניני עבודה, אלא) תיכף ומיד בהתחלת עבודתו. זאת ועוד: "אריבער" - כולל הרמה והגבהה גם ביחס לענין הכי גבוה... ו"ל, קרוב לוודאי, שגם הדייק ד"לכתחילה אריבער" כולל הרמה והגבהה ביחס לענין הכי גבוה".

22) משיחת ש"פ תז"מ תש"נ - התוועדויות ע' 120. ושם ע' 123-124: "זאת ועוד: כיון שהתנועה ד"אריבער" אינה ענין חד-פעמי, אלא ענין תמידי, שחודר בכל עניני העבודה, מובן, שזמנו לזמן הולך וניתוסף בהתנועה ד"אריבער". . וענין זה מרומז בהולדתו של בעל ההוראה ד"לכתחילה אריבער" בהתחלת חודש אייר, החודש דספירת העומר - ללמדנו שגם לאחרי שישנו כבר העילוי ד"אריבער" עד עתה, לאחרי חג הפסח והתחלת ספירת העומר,